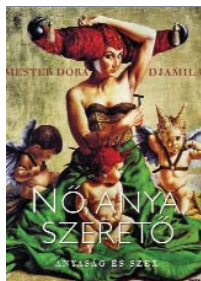

Vénusz anyaszerepben

Mester Dóra
Nő, anya, szerető
 Jaffa Kiadó, 2013
 580 oldal, 2150 Ft

Vannak bizonyos archetipikus szimbólumok, amelyek alapvető igazságokat tanítanak szimbolikájukkal az emberi sorsról. Ezek időben és térben egymástól távoli kultúrákban is felbukkannak, legtöbbször mitológiai alakként, istenségként. Ilyen a női hármasság entitásának a képe: a lány, az asszony és az öregasszony triója, amelyek együtt jelenítik meg a női lét teljességét, legfontosabb fázisait, küldetését. Modern alakban ők manifesztálódnak Mester Dóra könyvében is.

A főszerep ezúttal a középső nőalaké: az anyáé. De mivel tőle ok-okozati értelemben, pszichológiailag és spirituálisan sem elválasztható a gyermeklány és az idősebb nő, ezért ezek is pregnánsan felbukkannak a műben; az előbbiről részletesen esik szó, az utóbbiról valójában egyetlen mélységesen intim történet erejéig; ennek azonban olyan fajsúlyos mondanivalója van, ami felér egy teljes fejezettel.

Már elsőre nyilvánvaló, hogy a kötet – bár témája predestinálhatná erre – egyáltalán nem illeszkedik a női identitással, anyasággal, szexualitással foglalkozó mentálhigiénés, tanácsadó művek sorába. Vaskos (majdnem hatszáz oldalas), sűrűn teleírt könyvet foghatunk a kezünkbe, amelyben nincsenek pasztellszínű, idillire retusált, édeskés fotók merengő leendő kismamákról, rózsás arcú csecsemőjükkal kacarászó, frissen mosott hajú anyukákról. Nem: az olvasót illusztrációk helyett a szerző mesélő karizmája ragadja magával. Hogy miben áll ennek vonzereje? Egyszerű erényekben: a természetes, ugyanakkor kiválóan disztinált, mindvégig ízléses őszinteségben, a mélységes empátiában, és az első pillanattól teljesen nyilvánvaló, stabil hozzáértésben, amelynek komponensei között a profi szexedukátori és –tanácsadói felkészültség éppúgy szerepel, mint a kérdéskör szociológiai hátterének és összefüggéseinek ismerete, és a mélységében megélt, megértett szubjektív tapasztalat.

Van azonban még egy tényező, ami erősen a javára válik az írásnak: a szerző egy-egy téma körüljárásakor saját gondolatmenetét tovább árnyalni, gazdagítani bőséggel idéz azokból a beszélgetésekből, mélyinterjúkból, amelyeket maga készített változatos korú, családi állapotú, szociális helyzetű anyákkal. Ezeknek a hétköznapi nőknek – sokszor megrendítően őszinte – vallomásai segítenek személyessé, hitelesebbé tenni a sorok elméleti üzenetét. Ezt a tendenciát erősíti az is, hogy az úgymond szakmai tanácsok, magyarázatok gyakorlatilag elválaszt-

hatatlanul szerves egységet alkotnak nemcsak ezekkel, de Mester Dóra hasonlóképp kertelés nélkül megosztott saját történeteivel, élményeivel is. Ráadásul nem kizárólag nőket szólaltat meg: művében rendre szóhoz jutnak a férfiak – szeretőik, férjek és apák – is, saját perspektívájukból világítva meg a felvetett, elsőre vegytisztán nőinek tűnő, ám valójában nagyon is mindkét nemet érintő, két (vagy több) oldalról is befolyásolt kérdéseket.

Noha a kötet alaptémája az anyaság és a szexualitás, a szerző részletesen ír az ezt megelőző időszakról: a kislány nővé éréséről, a nő anyává avanzálásáról. Az ok – mint rámutat – egyszerű: az, hogy egy nőből milyen anya lesz, miként éli meg a terhesség, a gyermekágy, a szoptatás, és gyermeknevelés időszakát, éveit, az nagyban függ attól, hogy milyen történetekből, élményekből, tapasztalatokból állnak saját személyes történetének első fejezetei, amelyek nélkül valójában gyakran érthetetlen, értelmezhetetlen egy-egy anyai, női habitus. Emiatt az első fejezetben egészen a gyökerekig, a szülők egymással való kapcsolatáig, a látenciából kamaszkorba hajló érzékeny időszakig, az első szexuális benyomásokig nyúlunk vissza – ezekre az alapokra épül fel ugyanis később a felnőtt nő és anya összetett személyisége.

A folytatásban az eredeti kérdést bontja ki: olvashatunk a várandósság „négy harmadában”, – a három trimeszterben, plusz a gyermekágy alatt – megélt szexualitásáról, külön alfejezetekben tárgyalva az egyes időszakok jellemzőit a nő testi változásainak, lelki átalakulásának, valamint az ezzel párhuzamosan formálódó párkapcsolatnak az aspektusából. Itt külön jó, valóságához konvergáló, hogy a lelkes, konstruktív beszámoló mellett olvashatunk ellentmondásos érzelmekkel, élményekkel, sőt, egyenesen félelmekkel, szomorúsággal, kételyekkel, csalódással teli tapasztalatokról – és nemcsak a nők, de a férfiak szemszögéből is. A mozaikdarabok kavalkádja közötti kötőanyagot a szerző józan, egyszerű, okos magyarázatai, hozzáfűzései alkotják: ezzel válik grandiózus, színes, lenyűgözően és megrázóan valóságos kép az anyaságról és nőiségről.

A témából fakadóan elsősorban fiatal nőknek lenne javasolható a könyv. De ajánlható éppúgy gyakorló anyáknak, nagyanyáknak önmaguk – női gyökereik mélyebb megértése, a következő generáció tudatosabb nevelése miatt. És férfiaknak is, hogy bölcsebben szeressék választott Vénuszaikat, akiket ők tesznek nővé – és anyává is.